

La situació de l'esquerra balear serà molt diferent si UM decideix repetir el Pacte de Progrés o si, altrament, pacta amb el PP. A més, a cada illa el panorama és substancialment diferent per a les forces progressistes, perquè no hi han tingut resultats electorals homogenis.

El Parlament. La majoria política que es configuri al Parlament és la més important i, en conseqüència, marcarà el futur de l'esquerra. Fins i tot en els casos de Menorca, Eivissa i Formentera, els consells insulars de les quals són a les mans dels progressistes. La raó és òbvia: el Govern. Si UM dona la presidència a Jaume Matas, els executius insulars progressistes de Joana Barceló a Menorca, de Xico Tarrés a Eivissa i de Jaume Ferrer a Formentera sentiran indefectiblement la pressió del PP que a cada illa comptarà, aquests quatre anys vinents, amb l'empenta que li doni el govern balear. Ja ha passat aquests anys a Menorca. Barceló ha sofert una intensa ofensiva del conservadors locals en combinació amb el govern de Matas. El resultat ha estat que el PP ha avançat força a l'illa i ha estat a punt d'assolir el Consell i el setè diputat al Parlament. Això hauria estat desastrós per a tota l'esquerra balear, perquè Matas hauria tingut majoria absoluta. Ara Barceló és una ferma partidària d'intentar com sigui un pacte amb UM. No vol tornar repetir l'experiència. I Tarrés i Ferrer en deuen haver après de la menorquina. A més, cal entendre que UM és un partit estrictament mallorquí i que, per tant, li és igual què passi a les altres illes, de manera que si pacta amb el PP no li importarà què faci o no faci Matas a Menorca, Eivissa i Formentera.

Per una altra banda, la situació interna –tant del PSIB-PSOE com del Bloc– serà molt diferent si governen, gràcies a un pacte amb UM, o si són a l'oposició. En el primer cas, el congrés dels socialistes –que s'ha de fer l'estiu de l'any que ve– serà tranquil i no hi haurà canvis; però si fos el segon cas la situació variaria sensiblement i no es podria descartar una lluita pel poder intern. Pel que fa al Bloc, els mals resultats obtinguts a Mallorca auguren tensions internes si són a l'oposició,

L'esquerra mira a UM

PSIB-PSOE i Bloc resten a l'espera de la decisió que prengui UM sobre els pactes.

mentre que si governen possiblement es podran adormir les bregues. En qualsevol cas, el grup parlamentari balear del Bloc serà potent perquè

serà format per 7 diputats: els 4 de Mallorca, els 2 d'Eivissa pel Canvi i el del PSM-Verds de Menorca.

Menorca. L'esquerra menorquina ha assolit l'objectiu: mantenir el Consell insular i aportar 7 diputats al Parlament. Exactament igual que el 2003. Per tant, ha fet la feina encomanada. Tal com tothom preveia. És ver que el PP ha augmentat d'uns 500 vots al Consell i de 1.500 al Parlament, però no li han bastat ni per a guanyar el govern insular ni per a afegir un escó a la cambra legislativa, si bé és cert que li ha mancat poc. Joana Barceló –que compaginà el número 1 de totes dues llistes– ha arreplegat 960 vots més que ara fa quatre anys per a la gestió al capdavant de la institució menorquina i 380 per a la llista del

Francesc Antich (a la dreta) i Biel Barceló. El PSOE i el Bloc esperen la decisió d'UM, que marcarà el futur dels progressistes, especialment a Mallorca

PSOE al Parlament. El PSM-Verds, d'una altra banda, ha obtingut 292 sufragis més al Consell i 370 a la Cambra. L'augment de tots dos partits esquerrans, tot i ser modest, ha estat clau per a evitar que els conservadors fessin cap sorpresa.

En aquests moments, tant el PSOE com el PSM-Verds de Menorca ja negocien la renovació del pacte que doni estabilitat al Consell i assegurin majories de progrés a tots els municipis de l'illa menys a Ciutadella. Tot i els nervis durant la nit electoral –quan pareixia que el PP faria fer un tomb a la situació i es quedaria el Consell i obtindria un diputat més al Parlament–, l'esquerra menorquina considera que ha aconseguit plenament l'objectiu que s'havia proposat per a aquestes eleccions.

Mallorca. La situació del PSOE i del Bloc hi és bona i alhora complicada. Bona perquè mantenen obertes les expectatives d'arribar a un pacte amb UM amb el qual podrien compartir el govern de les principals institucions: Ajuntament de Palma, Consell de Mallorca i, naturalment, el Govern. Sempre que, naturalment, el pacte fos general. Però això no ha pas de ser així, perquè es podria deixar Palma a banda. Però tant si es fes un pacte total com si la capital en restés al marge, el PSOE i el Bloc assolirien quotes de poder importants i, en conseqüència, quedarien congelats tots els perills de problemes interns. I alhora la situació dels partits d'esquerra és complicada perquè els resultats electorals, en vots de cadascun, no han estat bons. De tal manera que si restassin a l'oposició

el panorama intern se'ls complicaria molt.

El PSOE ha obtingut 100.718 vots al Consell, amb la llista encapçalada per Francina Armengol, i 99.001 per la mateixa circumscripció al Parlament amb la candidatura encapçalada per Francesc Antich. El 2003 foren –en tots dos casos, perquè la llista era única– 90.998 vots. En números rodons, i per a totes dues candidatures, és un increment mitjà de 9.000 vots. Que s'han traduït en 2 escons més al Consell (11 ara i 9 abans) i 1 més al Parlament (10 contra 9). Vistes les expectatives que tenia, són uns resultats magres. Totes les enquestes els en donaven més. I, sobretot, els dirigents socialistes estaven convençuts –fins a la darrera setmana de campanya– que el famós *efecte ZP* els ajudaria a fer un salt endavant molt més gran. Però no ha passat. Tot i amb això, l'augment de vot relatiu sobre la xifra assolida fa quatre anys, que és el 10%, permet de salvar la cara. A més, si aconseguissin pactar amb UM, Francesc Antich seria amb tota seguretat president del Govern balear, la qual cosa blocaria qualsevol possibilitat de problemes interns. Ara bé, si els nacionalistes pactassin amb el PP i Antich anàs a l'oposició de la cambra, el seu futur polític a les Balears perillaria seriosament. I aleshores tot fa pensar que Francina Armengol en seria el relleu. D'aquí ve que la negociació amb UM adquireixi un valor fonamental per al futur socialista. Fins que no se sàpiga què passa amb els pactes no es pot analitzar què podria passar en el si del PSOE mallorquí i balear.

Pel que fa al Bloc, la situació és més complexa. Si forma part del pacte de govern amb UM, els mals resultats electorals quedaran dissimulats: les quotes de responsabilitat institucional adormiran possibles rebel·lions internes. Però si resta a l'oposició, el futur es complicarà fort ferm. Perquè els resultats en vots han estat francament dolents. Sobretot a Palma, on la llista a l'Ajuntament, encapçalada per Eberhard Grosske (EU), ha sofert un càstig dur: hi ha perdut 3 escons i 13.922 vots amb relació als obtinguts separadament PSM i EU-Verds el 2003 (9.769 contra 25.645: 46% de pèrdua). Una derrota incontestable. A

JOAN ANTONI RIERA / MIQUEL BARCELO

Xico Tarrés i Joana Barceló. A les Illes petites l'esquerra i el nacionalisme han assolit els objectius previstos. Èxit total.

tot Mallorca, el Bloc ha fet al Consell 30.964 sufragis i 37.349 al Parlament; fa quatre anys, PSM-EU/Verds-ERC en sumaren 51.260. És a dir, al Consell n'han perduts 16.031 (31%) i a la cambra legislativa, 13.911 (27%). Val a dir que el PSM el 2003 perdé –amb relació a 1999– uns 8.500 vots (21%), la qual cosa originà la intensa crisi que el conduí finalment a crear el Bloc –al congrés del maig de 2006–, de resultes del qual se n'escindiren els contraris a aquesta estratègia. La comparació permet d'entendre la magnitud de la davallada. Si bé és cert que sí s'assolís un pacte d'UM amb l'esquerra i el Bloc en fes part seria un bàlsam per a les ferides que han deixat les urnes.

Eivissa. L'esquerra eivissenca ha obtingut un gran èxit. Ha passat de 15.513 vots de fa quatre anys a 19.008 d'enguany al Parlament; en canvi, al Consell ha arribat fins a 19.376. L'augment de vot els ha permès d'afegir un diputat a la Cambra i assolir el Consell, que serà presidit per Xico Tarrés. L'èxit és total. A grans trets s'ha repetit la victòria progressista de

1999. La clau ha estat la unió de tota l'esquerra i el nacionalisme en la candidatura PSOE - Eivissa pel Canvi. Separadament, haurien perdut amb tota seguretat el Consell i probablement el PP hauria pogut mantenir els 7 diputats que tenia al Parlament. Per tant, es demostra que l'opció estratègia que impulsà Tarrés és encertada: sumar esforços entre tots els progressistes per canalitzar adequadament l'ansia popular de canvi que s'havia manifestat al carrer, a les protestes contra les autopistes fetes pel PP.

Formentera. L'esquerra s'hi presentà unida per mirar d'aconseguir l'únic diputat que tria l'illa. Però la coalició PSOE - Gent per Formentera ha fracassat. La dreta, AIPF –Agrupació Independent Popular de Formentera–, s'ha quedat l'escó –per 1.769 vots contra 1.436 dels progressistes– i el diputat farà part del grup parlamentari del PP. Tanmateix, el fracàs autonòmic ha esdevingut victòria al Consell, que es constituirà d'aquí a un mes i mig amb els mateixos membres triats per a l'únic ajuntament de l'illa. Al con-

sistori, el PSOE ha tingut només 679 vots i 2 regidors, mentre que Gent per Formentera –que no volgué fer la coalició amb els socialistes– ha aconseguit un gran èxit: 1.134 vots i 5 regidors. Els 7 escons progressistes –contra 6 del PP i d'un grup independent de dreta– asseguruen la batllia a Jaume Ferrer, de Gent per Formentera, i, a més, la presidència del futur Consell insular de l'illa. La diferència entre la victòria al Consell i l'Ajuntament i la derrota a l'elecció del diputat autonòmic s'explica per les males relacions locals entre PSOE i Gent per Formentera. Aquest darrer grup acceptà a contracor la coalició autonòmica amb els socialistes, però no n'hi ha hagut prou: 377 formenterers que han votat PSOE i, sobretot, Gent per Formentera al consistori s'han abstingut a les autonòmiques. Aquesta és la raó per la qual la dreta ha fet seu el diputat i els progressistes l'Ajuntament i Consell. Val a dir que el responsable del PSOE a l'illa ha anunciat la dimissió en veient els mals resultats del partit.

Miquel Payeras